

Stačíte sledovat jak probíhá oklešťování základních lidských svobod bez použití hrubé síly? Stačilo pomocí davové psychózy vyvolat u lidí strach z neviditelného nepřítele, aby si lidi dobrovolně nechali vzít svobodu!

- CZ24 News | 16. dubna 2020

SVĚT: To, čeho jsme nyní ve světě svědky, jednou možná vejde do dějin jako doba, kdy si lidi dobrovolně nechali vzít svobodu a s hlasitým potleskem těm, kteří jim ji sebrali, zamířili vstříc novému světovému pořádku. Ten připomíná ze všeho nejvíc knihy George Orwella nebo Aldouse Huxleyho.

Stačí si vzpomenout třeba na teroristické útoky na Spojené státy americké 11. září 2001. Ty nejprve vyvolaly obrovský děs na celé planetě, čehož zejména americká vláda bryskně využila ke schválení zákonů Patriot Act, špionáži občanů po celém světě a válečnému tažení, které nikdy neskončilo. Stejně tak zůstaly v platnosti všechny kontroverzní zákony a opatření, i poté, co „nebezpečí“ pominulo. Když se ukázalo, že to s 11. zářím bylo všechno úplně jinak (to, co se tehdy přesně stalo, netušíme dodnes – víme jen to, co se nestalo; více o zlomovém okamžiku moderních dějin si můžete zdarma přečíst v mém obsáhlém seriálu o 11. září 2001), bylo už pozdě bycha honiti. (Spousta lidí navíc stále věří oficiální verzi tehdejších událostí, opakované každý rok během výročí propagandou korporátních a státních médií). Legendární je například reportáž BBC, která zasvěceně referovala o kolapsu budovy Světového obchodního centra č. 7, přičemž budova celou dobu stojí u hlavy reportérky Jane Standleyové v pozadí a spadne až za cca 26 minut.

Nejzajímavější na právě probíhajícím oklešťování základních lidských svobod je to, že k němu nebylo třeba použití hrubé síly, ale stačilo vyvolat u lidí strach z neviditelného nepřítele. Zatímco 11. září 2001 aspoň došlo k fyzickému zboření tří mrakodrapů (to, že dvěma letadly, je věc jiná), dnes stačí vybrat jeden virus z celé řady infekcí dýchacích cest, udělat mu patřičný marketing, mluvit o něm od rána do večera a označit jej za zabijáka, jaký tu ještě nebyl. Moc korporátních a státních médií je tak obrovská, že stačilo uzpůsobit televizní a novinové zpravodajství a pak už lidem jenom říct, ať sedí doma. Lidé vyděšeně hltají informace o počtu mrtvých a nakažených a vnímají nemoc jako největší hrozbu, aniž by si všímali hrozeb ostatních a kladli si otázku, jak se jejich život změní poté, co jim vládci zase řeknou, že můžou jít ven.

Na koronavirové krizi je zkrátka krásně vidět, že když se lidé bojí, ať už oprávněně, či nikoli, přijmou všechny restriktce dobrovolně, a ještě je aktivně vyžadují, aniž by přemýšleli o možných důsledcích. Budeme ještě víc sledováni? Nevadí. Zpřísníme očkování? Nevadí. Omezíme cestování? Nevadí. Posílíme bezhotovostní platby? Nevadí. Přihlásíme se do „chytré karantény“ a odevzdáme poslední zbytky soukromí, které nám aspoň teoreticky ještě zbyly? Nevadí. Zkrachujeme? Nevadí... Ale dostat virózu, o které v televizi řekli, že je nebezpečná? Jó, to vadí, to vadí. Udělejte cokoli, jenom nás prosím zachraňte, volají občané. Jejich vládci jim to samozřejmě rádi splní. Na pozdější reklamace ale nebude brán zřetel.

I uprostřed davové psychózy však existuje stále mnoho lidí, kteří si dokážou zachovat od mediální reality patřičný odstup. Upozorňují na skutečnosti, které zasazují do širších souvislostí a umožňují

těm, co chtějí slyšet, podívat se na problém z vícero úhlů a perspektiv. A právě tyto informace je dobré vědět k tomu, aby mohl být obrázek komplexnější.

V německém týdeníku Focus vyšel 30. března důležitý článek s názvem Verfassungsrechtler schlagen wegen „schwerwiegender Grundrechtseingriffe“ Alarm (Ústavní právníci upozorňují na vážná porušení základních práv) o tom, kterak německá vláda porušuje v koronavirové krizi práva občanů jako nikdy předtím. A že toho Němci o totalitách vědí opravdu dost. Pětadvacátého března schválil Německý spolkový sněm takzvaný Zákon na ochranu obyvatelstva během epidemie národního významu (Gesetz zum Schutz der Bevölkerung bei einer epidemischen Lage von nationaler Tragweite). V důsledku toho došlo ke změně několika zákonů, zejména zákona o ochraně před infekcemi.

Christoph Möllers, profesor veřejného práva na Humboldtově univerzitě v Berlíně, varoval v týdeníku Welt am Sonntag před „změnou právních norem“. V zásadě prý nemá nic proti opatřením vedoucím k omezení mezilidského kontaktu. Problém je podle něj jiný – a sice zneužití zákona o ochraně před infekcemi k politickým krokům, které mohou jednoduše zavést dalekosáhlá omezení svobod občanů. „Na tomto základě nemůžete na celé týdny uzavřít celou zemi,“ stěžuje si expert. A to ještě nebyl u nás, kde vláda sází jeden zákaz za druhým a v médiích se o tom, na jakém základě tak činí a zda je oprávněné a přiměřené zavírat, co premiéra s jeho ministry zrovna napadne, raději ani nemluví. Češi se ale „naštěstí“ viru tak bojí, že jim stačilo říct, ať sedí doma, a oni sedí, aniž by na dodržování omezení volného pohybu osob v ulicích musela dohlížet policie či armáda.

Po schválení nového zákona v Německu rozhoduje Bundestag o tom, kdy existuje „epidemická situace národního významu“ a kdy se zruší. Pokud však tato situace nastane, má spolkový ministr zdravotnictví, v současné době člen CDU Jens Spahn, rozsáhlé zvláštní pravomoci. Může například uzavřít hranice, zasahovat do letecké, silniční a vodní dopravy a měnit stávající zákony, aniž by s tím musela souhlasit Spolková rada, ústavní orgán Spolkové republiky Německo. „Spolková vláda najednou vymáhá zákony, přesněji dokonce jediný federální ministr, a jednotlivé státy již nehrají roli,“ říká Möllers, který si myslí, že zákon o ochraně před infekcemi prostě „nemůže sloužit jako ospravedlnění pro tak rozsáhlá omezení svobod občanů“.

Expert na ústavní právo Hans Michael Heinig v článku v týdeníku Focus varuje, že „demokratický stát se v žádném okamžiku nemůže změnit na fašisticko-hysterický hygienický stát“. Poukazuje například na zrušení velikonočních bohoslužeb „poprvé od zavedení křesťanství v Evropě“: „V každé válce a každé katastrofě se lidé společně modlili, což se nedá nahradit on-line službami.“ Na druhé straně třeba česká vláda těsně před Velikonocí otevřela k supermarketům i hobbymarkety, kde na sebe lidé prskali ve frontách a kde se vyznává úplně jiný Bůh...

Bývalý předseda Spolkového ústavního soudu Hans Jürgen Papier formuluje své obavy poněkud opatrněji, ale o nic méně kriticky. „Nouzová opatření neospravedlňují pozastavení svobod ve prospěch státu a státu dozoru.“ Christian Drosten, vedoucí virolog Charité – Universitätsmedizin v Berlíně v rozhovoru pro časopis Die Zeit uvedl, že minimum vládních opatření (která nejsou ani tak přísná jako v Česku) je založeno na důkazech. Mnoho z nich bylo podle něj primárně politických a některá byla zavedena pouze pod dojmem přísných opatření v sousedních zemích. O tom by mohli vyprávět třeba Britové nebo Švédové, kteří zpočátku postupovali racionálně, ale pod drtivým mediálním tlakem jsou nuceni ustupovat a přizpůsobovat se jiným zemím.

Pan Papier se také obává opatření, o kterých se v Německu uvažuje zatím pouze teoreticky. Ministra zdravotnictví Spahna totiž napadlo vyhodnocovat údaje z mobilních telefonů občanů s cílem vysledovat kontakty lidí infikovaných koronavirem. Z pohledu bývalého soudce Spolkového ústavního soudu by to porušilo základní lidská práva. „Pokud jde o vytváření a hodnocení pohybových profilů lidí, překročila se přípustná mez,“ říká Papier. Mohl by se podívat pan Papier do Česka, které vede

premiér s pestrou minulostí v tajné totalitní policii, jak se to dělá, aniž by se k tomu potřeboval nějaký hloupý zákon. Stačí říct lidem, že se mají bát a nainstalovat si „užitečnou“ aplikaci eRouška, a oni to udělají, protože „vláda se o nás přece tak krásně stará“. Případně si sami dobrovolně stáhnou aktualizovanou aplikaci Mapy.cz, kde dobrovolně (!) sdílejí svoji polohu. Smyslem nové služby společnosti Seznam je „umožnit zpětně dohledat, jestli se uživatel delší dobu nepohyboval v blízkosti osoby pozitivně testované na nemoc Covid-19“. Za pouhých deset dní se tomuto ďábelskému nástroji upsalo skoro 800 tisíc Čechů!

A to ještě nebyl spuštěn fízilácký projekt s nevinným názvem Chytrá karanténa, který je založen na zpracování údajů z mobilních telefonů a platebních karet. Vypadá to, že jsme zase o krok před nimi, jak by řekl major Šebek z Pelišků.

Ulrich Battis, který léta učil ústavní právo na Humboldtově univerzitě v Berlíně, k tomu, co se děje v Německu (potažmo v celém světě), říká: „Přes veškerou dramatickou rétoriku nejsme ve válce.“ Podle něj není přípustné, aby byly tímto způsobem porušovány ústavní změny a pravidla pro nouzové stavy. „Je důležité vyhnout se panice. (...) Pokud jde o celou naši demokracii, musíme vždy vzít v úvahu, že medicína nesmí být nebezpečnější než nemoc.“ Jó, demokracie...

Milan Vidlák